

16-04-2022

† ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ.

† Ἡ ἀνάστασις τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου φίλου τοῦ Χριστοῦ Λαζάρου.

† Μνήμη τῶν Ἅγίων μαρτύρων γυναικῶν, Ἀγάπης, Ειρήνης, καὶ Χιονίας.

Ὕχος ἡ παρόποδες ος καὶ επεφανεν
 η μιν δὲ ευ λο γη μενος ο ερ χο μενος εν
 ο νο ματι Κυ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
 ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ως ὄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
 ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

πρόποδες ος καὶ επεφανεν η μιν
 δὲ ευ λο γη μενος ο ερ χο μενος δὲ εν ο
 νο ματι Κυ ρι ου

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
 θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ως ὄνω)

Ἀπολυτίκιον

ἔτη πεντακόσια
 Την κοι νην Α να στα σιν προ του σου
 παθίους πι στου με νος Δέκ νε κρων η γει ρας
 τον Λαζαρον Χριστε ε ο Θε ος Π ο θεν και η
 μεις ως οι παι αι δες Δέκα της νι κης συμβολα
 φερον τες Π σοι τω νι κη τη η του θα να του
 βοωωμεν Δέκα ω σαν να εν τοις υ ψιστοις Δέκα
 ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος Δέκεν ο νο μα
 *βασικός (γ')
 τικυ ρι ι ου Π
 Κατάληξις.* ρι ι ου ου ου Π

Κάθισμα.

Ὕχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Κατοικτείρας τῆς Μάρθας, καὶ Μαρίας τὰ δάκρυα, ἔκκυλίσαι τὸν λίθον, ἐκ τοῦ τάφου προσέταξας, Χριστὲ ὁ Θεός, ἀνέστησας φωνήσας τὸν νεκρόν, τὴν τοῦ Κόσμου ζωοδότα, δι’ αὐτοῦ πιστούμενος Ἀνάστασιν, Δόξα τῇ δυναστείᾳ σου Σωτήρ, δόξα τῇ ἐξουσίᾳ σου, δόξα τῷ διὰ λόγου πάντα συστησαμένῳ.

Δόξα Πατρὶ ... **Κ**αὶ νῦν ... τὸ αὐτό.

Κατοικτείρας τῆς Μάρθας, ...

Τὰ ἀναστάσιμα εὐλογητάρια.

Ὕψος πάρεπεν Πατέρα

Ἐγενόλογη τος εἰ Κυρὶ ε δι δαζὸν
μεταδικαὶ ω ματασου

Ἄγε λων ο δη μος κα τε πλαγη
ο ρωωνσε νεκροιοις λο γισθεντα του

Φα νατουδε Σωτηρτην ι σχυυν κα θε λο ον

τα και συν ε αυ τωτον Α δαμ ε γει ραν

τα και εξ Α δου παν τας ε λευ θε ρω σαν

τα

Ἐγενόλογη τος εἰ Κυρὶ ε δι δαζὸν
μεταδικαὶ ω ματασου

χ^q Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ
 σιν ω μα θη τρι αι κιρ να τε χ^q ο α
 στρα πτωνεν τω τα φω Αγ γε λος προσε
 φθεγ γε το ταις μυ ρο φο ροις χ^q ι δε τε υ μεις
 τον τα α φον και η σθη τε χ^q ο Σω τηρ γαρ
 ε ξα νε εστη του μνη μα τος χ^q
 χ^q Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον
 με τα δι και ω μα τα σου χ^q
 χ^q Λι αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον
 προς το μνη μα σου θρη νο λο γου σαι χ^q αλλ ε
 πε στη προς αυ τας ο Αγ γε λος και ει ει πε

Η ψαλτική γραφή σε αυτό το έγγραφο είναι η παραδοσιακή γραφή της Εκκλησίας της Κωνσταντινούπολης, γνωστή ως την γραφή της Αγίας Σοφίας. Τα λέξια είναι γραμμένα σε μαζικές κατατάξεις, με μεταξύ τους διάφορους σημειώσεις (π.χ. κόμματα, παραπομπές) για την ανάγνωση. Τα κείμενα είναι στα Αρχαία Ελληνικά, με πολλές αρχαίες λέξεις και σχηματισμούς. Τα κείμενα περιλαμβάνουν πολιτιστικές, θρησκευτικές και πολιτικές αναφορές, συμπεριλαμβανομένης της ιστορίας της Αγίας Σοφίας και της ορθρικής πολιτιστικής της παράδοσης.

Η παραδοσιακή γραφή της Αγίας Σοφίας είναι ένα από τα πιο γνωστά αλφαριθμητικά συστήματα στην Ελληνική γραφή. Τα λέξια είναι γραμμένα σε μαζικές κατατάξεις, με μεταξύ τους διάφορους σημειώσεις (π.χ. κόμματα, παραπομπές) για την ανάγνωση. Τα κείμενα είναι στα Αρχαία Ελληνικά, με πολλές αρχαίες λέξεις και σχηματισμούς. Τα κείμενα περιλαμβάνουν πολιτιστικές, θρησκευτικές και πολιτικές αναφορές, συμπεριλαμβανομένης της ιστορίας της Αγίας Σοφίας και της ορθρικής πολιτιστικής της παράδοσης.

ματί

χ
q

χ^χΠροσκυνου μεν Πα τε ρα και τον του ου
 του γι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευμα^χ^qτην
 Α γι αν Τρι α δα εν μι α τη ου σι 1
 α ν^νσυν τοις Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α
 γι ος Α γιος^χ^q Α γιος ει Κυ ρι ε
 χ^χΚαι νυ υν και α ει και εις τους αι
 ω νας των αι ωνων α μην
 κ
 χ^χΖω ο δο την τε κου ου σα ε λυ τρωω
 σω Παρ θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας^χ^q χαρ
 μο νην δε τη Ε ευ α αν τι λυ υ πης πα

τε ε σχες ^{ν'} ρευσαν ταζω ης ι θυ νε προς ταυ
 τηνδε ο εκ σουσαρ κω θεις Θε ος και αν
 θρωπος ^χ ^q

^χ ^q ^{γ'} **Άλ** λη λου ι α αλ λη λου ι α ^{γ'} ^υ
 αλ λη λου ι α δο ο ξασοιο Θε ος ^χ ^q
 (Δίς)

Τὸ γ'. ^χ ^q **Άλ** λη λου ι α αλ λη λου ι
 α αλ λη λου ι ι ι α δο ξασοιο Θε
 ος ^χ ^q

Συναπτή μικρά και ή Ἐκφώνησις
 Ὁπ ηύλογηται σου...

Κάθισμα.

ὁ α' χορὸς.

Ὕχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἡ πηγὴ τῆς σοφίας, καὶ τῆς προγνώσεως,
τοὺς περὶ Μάρθαν ἡρώτας, ἐν Βηθανίᾳ παρών,
Ποῦ τεθήκατε, βοῶν, φίλον τὸν Λάζαρον, δὲ
δακρύσας συμπαθῶς, τετραήμερον νεκρόν,
ἀνέστησας τῇ φωνῇ σου, Φιλάνθρωπε καὶ
Οἰκτίρμον, ὡς ζωοδότης καὶ Κύριος.

ὁ β' χορός.

Δόξα... Καὶ νῦν ... τὸ αὐτό.

Ἡ πηγὴ τῆς σοφίας, ...

Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι,
προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν
μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ,
προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν
ύμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν,
ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου
ὄνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,
προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν
Ἀνάστασιν, ἵδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ,
χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς
εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ύμνοῦμεν τὴν

Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι’ ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

‘Ο Ν’ ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἡμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, δπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὔφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἄπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἄμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξαλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ’ ἐμοῦ.

Ἄπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν σου.

Οτι, εἰ ἥθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· δλοκαυτώματα οὐκ εὑδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ

Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

‘Ο Κανὼν τοῦ Λαζάρου.
 ’Ωδὴ α΄. Ἡχος πλ. δ΄ Ὁ Είρμὸς.
 Ἡχος λᾶρη Νη

χ̄^N
 ρ̄ σωμεντωωκυ ρι ι ι ω ρ̄ τω δι α

γα γοντιτονλα ον αυ του εν ερυθρα θα
 λασση ρ̄ ω δην ε πιι νι κι ον ρ̄ ο ο τιδε

δο ο ξα ασται

ρ̄
 ρ̄ θοξασοι ο Θε ος η μωωνδοξασοι ρ̄
 ρ̄
 ρ̄ Λαζαροντε ε θνε ω ω ωταρ̄ νευ μα τι

τω θει ω ε ξα νεστη σας ρ̄ πλαστουρ γο ος
 ως υ παρχων ρ̄ και ζω ης τα μι ου ου χος

Φι λα ανθρωω πε

ρ̄
 ρ̄ θοξασοι ο Θε ος η μωωνδοξασοι ρ̄

λογωτοντε εταρταιαι αιον **Δ** Λα ζα ρον

α νε στη σας Α θα να τε **Δ** σκο τει νο ο

μορφον Α δου **Δ** δι α λυσασι σχυ ι βα

σι ι λειει ον **Δ**

δοξασοι ο Θε ος η μωωνδοξασοι **Δ**

πασιτης υ υ περ θε ε ε ου **Δ** γνω ρι σμα

Θε ο τη τος πε δειξας **Δ** εκ των νε κρων ε

γει ρας **Δ** τε τρα η με ρον Λα α ζα ρον Δε ε

σποο τα **Δ**

δοξασοι ο Θε ος η μωωνδοξασοι **Δ**

η με ρον Βη η θα νι ι ι α **Δ** προ α να

κη ρυτ τει την Α ναστασιν Χριστου του ζω
ο δο του Δ τη ε γερ σει Λα ζα α ρου χο
ρε ευ ου ου σα

Ἐτερος Κανὼν τοῦ Λαζάρου.
 Ὁδὴ α΄. Ἡχος πλ. δ΄.
 Υγρὰν διοδεύσας.

Ἡχος πλ. δ΄ Γα

Δο ζα σοι ο Θε ο ος η μων δο ζα

κ

σοι

Γ Δ

Δ Ο πριν εκ μη ον των πα ρα γα γων Δ την
 συμ πα σαν κτι ι σιν π και γι νω σκων των καρ
 δι ων Δ τα μει α προ λε γεις ως Δ ε σπο
 της Δ τοις Μα θη ταις του Λα ζα ρου την κοι μη

κ

σιν

Γ Δ

Δ θο ζα σοι ο Θε ο ος η μων δο ζα

κ

σοι

Γ Δ

Γ Δον αν θρω πον φυ σει ου σι ω θεις Γ Χρι
στε εκ Παρθε ε νου π του Λαζαρου συ την τα

φην Γ μα θειν ε πη ρω τας ως αν θρω πος λ
ουκ α γνο ων ως Θε ος οπου ε κει το
Δόξα... Γ

Γ Πιστου με νος Λογε την σε αυ
του Γ Α να στα σιν ο ον τως π ως εξ υ πνου
τον προ σφι λη Γ α νε στη σας η δη ο δω
δο τα λ τον τε ταρ ται ον νε κρον εκ του μνη
ματος Γ

Και νῦν ... Γ
Γ Τα ζεις σε Αγ γε λων και των
βρο των Γ α νυμ φευ τε Μη η τερ π ευ φη μου

σιν α νελ λι πως **δι**τον Κτι στην γαρ του των ω
σπερ βρε φος **χ** εν ταις αγ κα λαις σου ε βαστα
σας **Γ δι**

Κανὼν α', Ὡδὴ γ', τοῦ Λαζάρου.

Ὕπαπτος πλ. δ^ν.

·Ο Ειρμὸς.

Ὕπαπτος πλ. δ^ν Γα

Γ Δι ει το στε ρε ω μα δι των προσ τρε
 χο ον των σοι Κυ ρι ε δι συ ει το φως

των ε σκο ο τι σμε νων και υ μνει σε το πνευ

μαμου

Γ δι ζα σοι ο Θε ο ος η μων δο ζα
 σοι

Γ δι ο προ βαλ λο με νος δι τας ε νερ

γει ει ας σου ε δει ζας δι των ου σι ων Σω

τερ τη ην δι πλο ην θε ος γαρ ει και αν θρω

πος

Γ Δο ζα σοι ο Θε ο ος η μων δο ζα

σοι

Γ Δι βυσσος ων γνωσε ως Δι συ ε ρω τας

που τε θει ται Δι ο τε θνε ως μελλων α ανα

στη σειν Δι ων δοτατον κει με νον

Γ Δο ζα σοι ο Θε ο ος η μων δο ζα

σοι

Γ Το πους α μει βο με νος Δι ως γε γο νως

βρο τος πε φη νας Δι πε ρι γρα πτος ο πλη

ρω ων τα παν τα Δι ως Θε ος α πε ρι γρα πτος

Γ
Δο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα

ς

σοι

Γ
Δ

Γ Δα ξα ρον ε ξη γει ρας Δ τω θε ι κω

Χρι στε ρη μα τι Δ κα με πολ λοις πται σμα

σι ι θανεν τα Δ ε ξα να στη σον δε ο μαι Δ

Ἐπερος Κανῶν.

Ωδὴ γ'. Ἡχος πλ. δ'. Ούρανίας ἀψίδως.

Γ
Δ Ιο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα

σοι

Γ Δ

Γ Θ πι στας συ τω τα φω θαυ μα τουρ γε

Κυ ρι ε Δ εν τη Βη θα νι α Λα ζα ρου
του τον ε δα κρυ σας Δ νο μω της φυ σε ως Δ^q

πι στο ποι ων σου την σαρ κα Δ Ι η σου ο

Θε ος μου ην περ προ σει λη φας

Γ Δ

Γ Δ Ιο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα

σοι

Γ Δ

Γ Δ Της Μα ρι ας το πεν θος συ πα ρευ θυς

ε παυσας **Δ** Σω τερ και της Μαρθας δει κνυ
ων το αυτεξουσι ον **Δ** συ γαρ α ναστασις
και συ ζω η ωσπερ ε φησ**Δ** α λη θει α πε
λεις γαρ και παντων Κυριος **Δ**

Δόξα... **Δ** Ειλημ με νον κει ρι αις τον προ

σφι λη Κυρι ε **Δ** Α δου εκ νε καδων και
ζο φου του τον αφηρ πασας **Δ** συ εν τω λο
γω σου τω παν σθε νει του θα να του **Δ** δι αρ
ρηξας κλειθρατε και τα βασιλεια **Δ**

Και νῦν ... **Δ** Ε νοι κη σας Παρθε νω σω

μα τι κως Κυρι ε **Δ** ω φθηστοις αν θρω ποις

ως ε πρε πε θε α θη ναι σε **δι** ην και α νε
δει ξας ως α λη θη Θε ο το κον**δι** και πι
στων βο η θει αν μο νε Φι λαν θρω πε ε ε
δι

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

”Οτι σὺ εῖ δ Θεὸς ἡμῶν,...

Κάθισμα. Ἡχος δ.

Κατεπλάγη Ἰωσὴφ.

Συμπαρέστησαν Χριστῷ, αἱ τοῦ Λαζάρου ἀδελφαί, καὶ δακρύουσαι πικρῶς, καὶ ὀλολύζουσαι αὐτῷ, ἔφησαν, Κύριε, τέθνηκε Λάζαρος, αὐτὸς δὲ ως Θεός, οὐκ ὄγνοῶν τὴν ταφήν, ἥρωτα πρὸς αὐτάς. Ποῦ τεθήκατε; καὶ προσελθὼν τῷ τάφῳ προσεφώνει, τὸν τετραήμερον Λάζαρον, δὲ δὲ ἀνέστη, καὶ προσεκύνει, τὸν αὐτὸν ἀναστήσαντα.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

”Ἡχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Προγινώσκων τὰ πάντα ως ποιητής, ἐν Βηθανίᾳ προεἶπας τοῖς Μαθηταῖς, δὲ φίλος ἡμῶν Λάζαρος, κεκοίμηται σήμερον, καὶ εἰδὼς ἥρωτας, φησί, ποῦ τεθήκατε; καὶ τῷ Πατρὶ προσηγένετο, δακρύσας ως ἀνθρωπος, ὅθεν καὶ φωνήσας, ὃν ἐφίλεις ἐξ Ἀδου, ἀνέστησας Κύριε, τετραήμερον Λάζαρον. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρόσδεξαι Χριστὲ δὲ Θεός, τῶν τολμώντων προσφέρειν τὴν αἴνεσιν, καὶ καταξίωσον πάντας τῆς δόξης σου.

Κοντάκιον. ῥΗχος β'.
Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἡ πάντων χαρά, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, τὸ φῶς
ἡ ζωὴ, τοῦ Κόσμου ἡ ἀνάστασις, τοῖς ἐν γῇ
πεφανέρωται, τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι, καὶ γέγονε
τύπος τῆς ἀναστάσεως, τοῖς πᾶσι παρέχων
θείαν ἀφεσιν.

·Ο Οἶκος.

Τοῖς Μαθηταῖς ὁ Κτίστης τῶν ὅλων,
προηγόρευσε λέγων; Ἄδελφοὶ καὶ γνωστοί,
ἥμῶν ὁ φίλος κεκοίμηται, τούτοις προλέγων καὶ
ἐκδιδάσκων, ὅτι πάντα γινώσκεις ὡς Κτίστης
πάντων, ἄγωμεν οὖν πορευθῶμεν, καὶ ἵδωμεν
ξένην ταφήν, καὶ θρῆνον τὸν τῆς Μαρίας, καὶ
τὸν τάφον Λαζάρου ὀψώμεθα, ἐκεῖ γὰρ μέλλω
θαυματουργεῖν, ἐκτελῶν τοῦ Σταυροῦ τὰ
προοίμια, καὶ πᾶσι παρέχων θείαν ἀφεσιν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΣΤ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν
Ἀγίων Μαρτύρων γυναικῶν, Ἀγάπης, Εἰρήνης
καὶ Χιονίας.

Στίχοι

Χιὼν τὸ πῦρ ἦν τῇ Χιονίᾳ τάχα,
Οὗ συμμετασχεῖν ἡγάπησεν Ἀγάπη.
Βέλος σε πέμπει πρὸς τὸν εἰρήνης τόπον,

Ἄφ' αίμάτων σῶν ἐκμεθυσθὲν Εἰρήνη.

Χιονίην τ' Ἀγάπην ἐκκαιδεκάτη κατέκαυσαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγίου Φήλικος
Ἐπισκόπου, Ἰανουαρίου Πρεσβυτέρου,
Φουρτουνάτου καὶ Σεπτεμίνου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἅγιας
Μάρτυρος Εἰρήνης.

Στίχοι

Εἰρηνικῶς ζήσασα, Μάρτυς Εἰρήνη,

Οὐκ εἰρηνικῶς, ἀλλ' ἐκ τοῦ ξίφους θνήσκεις

Τυπόμνημα τοῦ Τριῳδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Σαββάτῳ πρὸ τῶν Βαΐων,
έορτάζομεν τὴν Ἐγερσιν τοῦ ἄγίου καὶ δικαίου,
φίλου τοῦ Χριστοῦ, Λαζάρου τοῦ τετραημέρου.

Στίχοι.

Θρηνεῖς Ἰησοῦ, τοῦτο θνητῆς οὐσίας.

Ζωοῖς φίλον σου, τοῦτο θείας Ἰσχύος.

Ταῖς τοῦ σοῦ φίλου Λαζάρου πρεσβείαις,
Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς, Ἄμην.

Καταβασίαι.

Ἄχος πᾶς — Γα

Ωδὴ α'. Ἀγαπητεῖς τοῦ θεοῦ
Δι γρανδὶ ο δευσαςωσει ξη ρανδὶ^Ν
και την Αι γυ πτιι αν^π μο χθη ρι ανδὶ α φυ^Γ
γωνδὶ ο Ισ ρα η λι της α νε βο ο α^Ν
χ^Χτω λυ τρω τη και Θε ω ημωνα σωμεν^Γ^Δ

Ωδὴ γ'. Δού ρα νι ας α ψιδος ο ρο φουρ
γε Κυ ρι ε δὶ και της Εκ κλη σι ας δο μη η
τορ συ με στερε ω σονδὶ εν τη α γα πη τη
ση^ϙ των ε φε των η α κρο της δὶ των πι
στων το στη ριγ μα^ϙ δ α' χορός μο νε φι λαν θρω^γ
πε^Δ

Ωδὴ δὲ.
Δευτεροκατάκλησις
Δευτεροκατάκλησις

δύναμις δὲ συ μου καὶ σχυτικός εἰσιν συ μου καὶ
δύναμις δὲ συ Θεος οὐ μου τὸν συ μου αγαλλία
αμαὶ οπατρικούς κολπους μη λι πωνδὲ καὶ
την η με τε ερανίπτωχει ανεπι σκεψα
ψα με νος δὲ διοσυντω προφητη δὲ Αββα
κουμσοικραν γα αζωτη δύναμεισου δοξα
Φιλανθρωπε

Ωδὴ εἶ
Δευτεροκατάκλησις
Δευτεροκατάκλησις
εἰς καλυψέ μετο αλλοτριον σκοτος τον δειλαιον διαλλε επιστρεψον με προς το

φω ως των εν το λων σου **δι** τας ο δους μου κα

τευθυνον δε ο μαι **δι**

Ωδὴ στ'. **δι** λα σθη τι μοι Σω τηρ **ῳ** πολ

λαι γαρ αι α νο μι αι μου **ῳ** και εκ βυ θου

των κα κων **ῳ** α να γα γε δε ο μαι **δι** προς σε

γαρ ε βο η σα **χ** και ε πα α κου σον

μου **χ** ο Θε ος τησω τη ρι ας μου **δι**

Ωδὴ ζ'. **δι** οι εκ της Ι ου δαι ας **δι** κα τα

ντη σαν τες Παι δες εν Βα βυ λω ω νι πο τε **δι** τη

πιστει της Τρι α δος **δι** την φλο γα της κα μι

ι νου κα τε πα τη σαν ψαλ λον τες **δι** ο των

Πα τε ρων η μων Θε ος ευ λο γη τος ει Γλ
Ωδὴ η'. Δι
Δι νου ου μεν ευ λο γου μεν και
προσκυνου μεν τον Κυ ριον Γλ
Δῖον Βα σι λε ε α Χτων ου ρα νων
ον υ μνου σι Αστρα τι αι των Αγ γε ε λων υ
μνει τε Δι και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας
τους αι ω ωνα α α ας Γλ

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέραν...
 Κανὼν α', Ὡδὴ Φ', τοῦ Λαζάρου.
 Ἡχος πλ. δ'. Ο Ειρμὸς.

Ἡχος λαζαρί Νη

Ἄτην α γνηνεν δοξως τι μη σω μεν ἀ λα
 οι Θε ο το κον ἀ την το θει ον πυ υρ
 εν γα στρι α φλε κτως συλ λα βου σαν ἀ
 υμνοις α σι γη τοις με γα λυ υνωω μεν
 ἀ ἀ ζα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο
 ξα σοι ἀ

Ἄ οι λα οι δον τες βα δι ζον τα ἀ νε
 κρον τε ταρ ται ον ἀ εκ πλα γεν τες τω θαυ μα τι
 α νε βο ων τω λυ τρω τη ἀ Θε ον σε εν

υμνοις με γα λυ υ νο ο μεν

λ

^N δο ζα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο

ζα σοι

λ

^N προ πι στων την εν δο ζον Ε γερ σιν δο

την σην ω Σω τηρ μου νε κρον τε τρα η με ρον

εκ του Αδου ε λευ θε ροις τον Λαζα α ρον δο

εν υμνοις με γα λυ υ νωω σε

λ

Κανών β', Ωδή θ', τοῦ Λαζάρου.

Ὕχος πλ. δν.

Κυρίως Θεοπόκον.

Ὕχος πλδ. Γα

δο ζα σοι ο Θε ο ος η μων δο ζα

σοι

λ

Γ Δι μωων σου τον Πα τε ρα **Δ** και α πο

δει κνυ υ ων **χ** ως ουκ αν τι θεος η σθαπρο

σε ευχη Χριστε **Δ** αυ τε ζου σι ως ε γει

ρας τον τε τραη μερον

Γ Δ Ιο ζα σοι ο Θε ο ος η μων δο ζα

σοι

Γ Δ

Γ Δ Εκ τα αφου τε ταρταιον **Δ** Λα ζα ρον

ε γει ει ρας **χ** της τρι η μερου Χριστε μου Ε

γερσε ως **Δ** πα να λη θε στα τον πα σι

δει κνυ εις μαρτυρα

Γ Δ

Δ οξα... **Γ** Δ Βα δι ιζεις και δα κρυεις **Δ** φθεγ

Γη τε Σω τη ηρμου ^χ_λτην αν θρω πι νην δει
 κνυσου ε νεργει αν **Δ**την θε ι κηνδε μη
 νυ ων ε γειρεις **Λ**αζαρον **Γ**
Και νυν ... ^M
Δ Ε νη ηργησας α φραστως

Δ Δε σπο τα Σω τη ηρμου ^χ_λκαθ ε κα τε
 ρωντων δυ οσου φυσε ων **Δ** αυ τε ξου σι
 ω θε λησει τηνσωτη ριανμου **Γ**
Ωδη θ'. ^χ
Δ Κυ ρι ι ως Θε ο τοκον **Δ** σε ο

μο λο γου ου μεν ^χ_λ οι δι α σου σε σω σμε
 νοι Παρ θε ε νε α γνη **Δ** συν α σω μα
 τοις χο ρει αις σε μεγα λυνοντε ε ες **Γ**
Δ

Ἐξαποστειλάρια.

Ὕχος β'.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. (γ')

Ὕχος γ'.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Λόγω σου Λόγε τοῦ Θεοῦ, Λάζαρος νῦν ἐξάλλεται, πρὸς βίον παλινδρομήσας, καὶ μετὰ κλάδων οἱ λαοί, σὲ Κραταιὲ γεραίρουσιν, ὅτι εἰς τέλος ὀλέσεις, τὸν Ἀδην θανάτῳ σου. (Δίς)

Ἐτερον, ὅμοιον.

Διὰ Λαζάρου σε Χριστός, ἥδη σκυλεύει θάνατε, καὶ ποῦ σου Ἀδου τὸ νῖκος; τῆς Βηθανίας ὁ κλαυθμός, νῦν ἐπὶ σὲ μεθίσταται, πάντες κλάδους τῆς νίκης, ὁ β' χορός αὐτῷ ἐπισείωμεν.

Εἰς τοὺς αῖνους.

Ὕχος ἡ παρόπεμπτη

Παπασά πνοοηηαιαινεε
 σααατωωτοονΚυυυριιιι
 οναινειτετονΚυριονεκτωωω
 ωνουραανωωωωωναινειειτε
 εααυτοονεντοοιοιοιςυψι
 111στοιςσοιπρεεπειδιυυμνοςτω
 ωωωΘεεεωω
 πρητεινειτεαυτοονπααααντεοι
 Ααγγεελοιοιοιααααυτουαι
 νειειειτεαααυτονπασαιαι

— ἔτερον τοῦ σαββάτου τοῦ λαζαροῦ
 δύνα α α μεις α αυτού ου ου ου σοι
 πρεπει υ υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε

ε ω ω ω ω
 πρώτη πομπή
 Του ποιησαι εν αυτοις κριμα εγ
 γρα πτον πρόξα αυτη ε σται πασι

τοις οσι ιιιι οις α α αυτου
 πρώτη πομπή

Ἀνάστασις καιζωή τῶν ἀνθρώπων,
 ὑπάρχων Χριστέ, ἐν τῷ μνήματι Λαζάρου
 ἐπέστης, πιστούμενος ἡμῖν τὰς δύο οὐσίας σου
 μακρόθυμε, δτι Θεὸς καιζωπος, ἐξ ἀγνῆς
 Παρθένου παραγέγονας· ώς μὲν γὰρ βροτός,
 ἐπερώτας, ποῦ τέθαπται; ώς δὲ Θεὸς
 ἀνέστησας, ζωηφόρω νεύματι, τὸν τετραήμερον.

πρώτη πομπή
 Η να στασις καιζωη των ανθρωπω
 πων πρώτη πασαρχων Χριστε εν τω μνη

μα τι Λαζαρου ε ε πε εστης **¶** πιστου
 με νος η μιν τας δυ οου σι ας σου μα κρο ο
 ο ο θυ υ υ με **¶** ο τι Θε ος και ανθρωω
 πος **¶** εξ α γνης Παρ θε ε νου ου πα α ρα
 γε ε ε ε γο ο ο νας **¶** ως μεν γαρ βρο τος ε
 πε ρω τας που τε ε θα απται **¶** ως δε Θε ος
 α νε στη σας ζω η φορω νευ μα α τι **¶** τον
 τε τρα η η η η με ε ε ρον
¶ **¶**
¶ **¶**
¶ **¶**
 αυ του **¶** αι νει τε τον Θε ον εν τοις Α γι οις
 της δυ να α α με ως α α αυτου **¶**

λάζαρον τεθνεῶτα, τετραήμερον ἀνέστησας
 ἐξ Ἀδου Χριστέ, πρὸ τοῦ σοῦ θανάτου,
 διασείσας τοῦ θανάτου τὸ κράτος, καὶ δι' ἐνὸς
 προσφιλοῦς τὴν πάντων ἀνθρώπων προμηνύων,
 ἐκ φθορᾶς ἐλευθερίαν· διὸ προσκυνούντες σου,
 τὴν παντοδύναμον ἔξουσίαν, βοῶμεν·
 Εὐλογημένος εἴ Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

π **Λ**α ζα ρον τε θνε ω τα π τε τρα η με
 ρον α νε στη η σας εξ Ἀ α δου Χρι ι στε προ
 του σου θα να του δι α σει ει ει ει ει ει
 σας π του θα να α α του ου το κρα α α α
 τος π και δι ε νος προσφιλους την παντων αν
 θρω πων προ ο μη η νυ υ ων εκ φθι ο
 ρα α ας ε λε ευ θε ρι ι ι ι αν π δι
 ο προ σκυ νουν τες σου την παν το δυ να μον

ε ε ξου ου σι ι αν βο ω ω ω με εν
 ευ λο γη με νο ος ει Σω ω τηρ ε ε λε η σο
 ο ο ον η η η μας
 πάι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει
 αις αυ του πάι νει τε αυ τον πάκα τα το πλη
 θος της με γα λω συ υ υ νη ης α α
 αυ του

Μάρθα καὶ Μαρία, τῷ Σωτήρι ἔλεγον· Εἰ ήσ
 ὅδε Κύριε, οὐκ ἀν τέθνηκε Λάζαρος, Χριστὸς
 δὲ ή ἀνάστασις τῶν κεκοιμημένων, τὸν ἥδη
 τετραήμερον, ἐκ νεκρῶν ἀνέστησε. Δεῦτε
 πάντες οἱ πιστοὶ τοῦτον προσκυνήσωμεν, τὸν
 ἐρχόμενον ἐν δόξῃ, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

πάρ θα καὶ Μαρία τῷ Σωτῇ η ρι ι

ε ε ε λε ε ε ε γον ^π_q ει ης ω δε
κυ υ ρι ι ι ε ^π_qουκ αν τε θνη κε Λα α
α α ζα α α ρος ^π_qΧριστος δε η α ναστα
α σις των κε κοι οι οι οι μη η με ε ε
νων ^π_qτον η δη τε τρα η η με ε ρον ^π_qεκ νε
κρωνα νε ε ε ε στη η η σε ^π_qδευτε παντε
ες οι πι ι στοι ^π_qτου ου τον προσκυ υ νη η
η σω ω ω ω μεν ^π_qτον ερ χο με νο
ον ε εν δο ο ξη ^π_qσωσαι τας ψυ χα α α ας
η η η μων ^π_q
^π_qχι νει τε αυ τον εν η χωσαλ πιγ γος

π^π αι νει τε αυ τον π^π εν ψαλ τη ρι 1 1 ω και

κι θαα α α ρα π^π

Της Θεότητός σου Χριστέ, παρέχων τοῖς Μαθηταῖς σου τὰ σύμβολα, ἐν τοῖς ὅχλοις ἐταπείνους σεαυτὸν ἀποκρύψαι ταύτην βουλόμενος· διὸ τοῖς Ἀποστόλοις, ὡς προγνώστης καὶ Θεός, τοῦ Λαζάρου τὸν θάνατον προηγόρευσας, ἐν Βηθανίᾳ δὲ παρὼν τοῖς λαοῖς, τοῦ φίλου σου τὸν τάφον ἀγνοῶν, μαθεῖν ἔζήτεις ὡς ἄνθρωπος· ἀλλ' ὁ διὰ σοῦ τετραήμερος ἀναστάς, τὸ θεῖόν σου κράτος ἐδήλωσε, Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

π^π Της Θε ο τη το ο ος σου Χρι 1 στε π^π πα
ρεχων τοις μα θη ταις σου τα συμβο ο λα π^π εν
τοις ο ο ο χλοις ε τα πει ει νους σε α αυ
τον π^π α πο κρυ υ υ υ υ ψαι τα αυ την

βου λό με ε νος ^π_q δι ο τοις Α πο στο λοις ως
 προ γνω στη ης και Θε ε ος ^π_q του Λα ζα ρου
 τον θα να α τον ^π_q προ η γο ο ο ο ρε ε
 ευ σας ^π_q εν Βη θα νι α δε πα ρω ων τοις λα α
 οις ^π_q του φιλου σου τον ταφο ον α γνο ο ων ^π_q
 μα θειν ε ζη τει εις ως α α α αν θρω ω ω
 πος ^π_q αλλ ο δι α σου τε τρα η με ε ρος α
 να αστας ^Δ το ο θει ον σου ου κρα α α τος ε ε
 δη η η λω ω ω σε ^π_q παν το δυ να α
 με ε Κυ ρι ε δο ο ο ο ^π_q ζα α α σοι ^π_q
 Ηχος ^λ ^π_q Πα ^π_q Ζα νει τε αυ τον εν τυμ πα

νω και χο ρω ^π_q αι νει τε αυ τον ^π_q εν χορ

δαι αι αις και αι ορ γαα α α νω ^π_q

Τεταρταῖον ἥγειρας τὸν φίλον σου Χριστέ,
καὶ τὸν τῆς Μάρθας καὶ Μαρίας θρῆνον
ἔπαυσας, ὑποδεικνύων τοῖς πᾶσιν, ὅτι αὐτὸς εἰ
ό τὰ πάντα πληρῶν, θεϊκῇ δυναστείᾳ,
αὐτεξουσίῳ θελήματι, ὡς τὰ Χερουβὶμ βοᾷ
ἀπαύστως· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις·
εὐλογημένος εἴ_B δὲ πάντων Θεός, δόξα σοι.

^π_q **Τ**ε ταρ ται ον η γει ρας τον Λαζα α ρον

Χρι ι στε ^Δλι και τον της Μαρ θας και Μα ρι ας

θρη η νο ον ε ε ε πα α α αυ σας ^π_q υ πο

δει κνυ ων τοις πα α σιν ^π_q ο τι αυ τος ει ο

τα πα α αν τα πλη η ρων ^Δθε ι κη δυ υ

να α στει ει ει α ^Δλι αυ τε ζου σι ω ω ω θε

λη η η η μα α α τι ^π_q ω τα α Χε ρου ου
 βιμ ^Δβο ο α α Α α πα α αυ στως ^Δω σαν
 να α α εν τοι οις υ υ ψι ι ι ι στοις ^Δ
 ευ λο γη με νο ος ει ^Δο ε πι πα αν
 των Θε ο ος δο ζα α σοι οι ^π_q
^π_q ^χαι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ
 η χοις ^π_q αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις
 α λα λαγ μου ^π_q ^χ_B πα σα πνο η αι νε σα τω ω
 ω τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ον ^π_q

Μάρθα τῇ Μαρίᾳ ἐβόα· ὁ Διδάσκαλος
 πάρεστι, καὶ φωνεῖ σε, πρόσελθε. Ἡ δὲ δρομαία
 ἔλθοῦσα, ὅπου ἦν ἐστῶς ὁ Κύριος, ἴδοῦσα

ἀνεβόησε· πεσοῦσα προσεκύνησε, καὶ τοὺς
ἀχράντους πόδας σου, καταφιλοῦσα ἔλεγε·
Κύριε, εἰ ἡς ὕδε, οὐκ ἀν ἀπέθανεν ἡμῶν ὁ
ἀδελφός.

B

π̄ Μαρθα τη Μα ρι α ε ε βο ο ο α λ ο
Δι δα σκα α λος π̄ πα α α ρε ε στι και
αι αι φω νει ει ει ει σε π̄ προ ο ο σε
ε ε ελ θε π̄ η δε δρο μαι α ελ θου σα
ο που ην ε στως ο ο ο Ku ρι ι ος λ
ι δου ου σα α α νε ε βο ο ο η η η η
σε π̄ πε σου ου σα προ σε κυ νη η σε ε
και τους α χρα αν του ους πο δα ας σου π̄ κα
τα φι λου σα α ε ε λε ε γε π̄ Ku ρι

“^ε^η ει ^{ης} ω ^ω ω ^ω δε ⁶^λουκαν α πε ^για

α νεν ^η μων ^ο ^ο α δε ελ φο ⁶^λ ος

Ἄχος πᾶς Νη

δι ^χ να στη ^{γι} Κυ ρι ε ο Θε ος

μου ⁶^λ υ ψω ^{γι} τω η χειρου ^χ⁶^λ μη ε πι

λα ^γη των πε ε νη η των σου ει ει εις τε

ε ε λος ^δ

λάζαρον τεθνεῶτα, ἐν Βηθανίᾳ ἥγειρας τετραήμερον· μόνον γὰρ ὡς ἐπέστης τῷ μνήματι, ἡ φωνὴ ζωὴ τῷ τεθνεῶτι γέγονε, καὶ στενάξας ὁ Ἄδης, ἀπέλυσε φόβῳ. Μέγα τὸ θαῦμα! Πολυέλεε Κύριε δόξα σοι.

δι ^γα ζα ρον τε ^γνε ω τα εν Βη ^{γι} α νι
α α η γειειρας ^δι τε τρα α η η η η με ε

ε ρον **Δ** μο νον γαρ ως ε πε στης τω ω ω
 μνη μα α τι **λ** η φω νη ζωω η **λ**τω τε
 θνε ω τι ι γε ε ε γο ο ο ο νε **Δ**και
 στε να α ζας ο ο Α α α δης α πε ε ε
 λυ σε ε φο ο ο ο ο βω **Δ** με γα το θα α αυ μα
Δ πο λυ ε ε λε ε ε **Δ** κυ υ υ ρι ε δο ο
 ο ο ζα α α σοι **Δ**
Δ Ε ζο μο λο γη σο μαι σοι κυ ρι
 ε **λ** εν ο λη καρ δι α μου **λ** δι η γη
 σο μαι παν τα α τα α θαυ μα σι ι ι α
Δ
 α α σου **Δ**

Καθώς εἶπας Κύριε τῇ Μάρθᾳ· Ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις, ἔργῳ τὸν λόγον ἐπλήρωσας, ἐξ Ἀδου καλέσας τὸν Λάζαρον, κἀμὲ φιλάνθρωπε, νεκρὸν τοῖς πάθεσιν, ως συμπαθής ἐξανάστησον, δέομαι.

Ἄκα θως ει πας Κυ ρι ε τηη η Μα α αρ
 θα ε γω ει μι ι η η Α α να α α
 σταα α α σις ερ γωτον λο γον ε ε ε
 πλη ρω ω σας εξ Α αδου κα λε σας το ον
 Λα α α α ζα α α ρον ε κα με φι ι λαν
 θρω ω πε ε νε κρον τοι οι οις πα θε ε σιν εως
 συμ πα α θης ε ξα να α α στη σον δε ε
 ε ε ο ο ο μαι

Ἄντες δέ τοι Χριστός
Δοξα πατρίκαι γε ω καὶ

Ἄγιοι ω πνεύματα τι
Δοξάς τοι ματιστήν

Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα, τετέλεσται
σήμερον! ὅτι νεκρὸν τεταρταῖον, ἐκ τάφου
Χριστὸς φωνήσας ἥγειρε, καὶ φίλον ἐκάλεσε,
δοξολογήσωμεν αὐτόν, ὡς ὑπερένδοξον, ὡς ταῖς
πρεσβείαις, τοῦ δικαίου Λαζάρου, σώσῃ τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξάς τοι ματιστήν
Δοξάς τοι ματιστήν

δο ξο λο γη ησωωμεν α αυτον ως
υ υ υ πε ρε ε εν δο ο ο ξο ον
ω ως ταις πρε ε σβει ει ει αις του δι και
αι αι ου ου ου Λαζαρου σω ση τας ψυ
χα α ας η η η η μων

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 τωναι ω νων α μην
 Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ
 χεις Θε ο το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α
 γαρ του εκ Σου σαρ κω θε εν τος ο α
 δης ηχ μα λω τι σται ο Α δαμ α να κε ε κλη
 ται η κα τα ρα νε νε ε κρω ται η Ευ
 α η λευ θε ε ρω ται ο θα να τος τε θα να
 τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η η θη μεν
 δι ο αν υ μνουν τες βο ω ω μεν θευ λο
 γη τος Χρι στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ

16-ΟΔ-2022 ΟΡΘΡΟΣ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ.

δο κη σας δο ο ο ζα σοι



ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΗ

Ὕχος δεύτερος, Ἐπιλογές.

Ὕχος Δι

Ἄλε Δόξα σοι τῷ δειξαντὶ τὸ φῶς
δοξα εν υψιστοῖς Θεῷ καὶ επιγῆς

εἰρηνὴν εν αὐτῷ ποιευ δοκιμα
μνουμενσε εὐλογούμενσε ε προ
σκυνου μεν σε δοξολογούμενεν σε ευ

χαριστουμε ενσοι δι α τηνμε γα αλην
σουουδο οο δαν

Κυρι ε βασιλευ ε πουρανι ε Θε
ε ε πατερ παντοκρατορο δι
γι ε μονο γε νες Ιη σου χριστε

καὶ Ἀ α γι ον Πνε ε ευ μα Δ

Δ Κ ρι ε ο Θε ος Δ ο α μνος του Θε

ου γ ο Γι ος του Πα τρος ο αι αι αι ρων Δ

την α μαρ τι ι αν του κο ο οσμου Δ ε

λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ

τι ι ας του ου κο ο οσμου Δ

Δ Π ρο σδε ζαι την δε η σιν η μων Δ ο

κα θη με νος εν δε ζι α του Πα τρος Δ και

ε λε η σον η μας Δ

Δ Ο τι συ ει ει μο νος Α γι ος Δ συ

+ ει ει μο νος Κ ρι ος Δ Ι η σους Χ ρι

στος εις δο οξαν ^Δ Θε ου Πατρος Α μην ^Δ
 Καθ ε κα αστην η με ραν ευ λο ο γη
 σω σε ε και αι νε ε σω το ο νο μα α
 σου ^Δ εις τον αι ω ω να ^Δ και εις τον αι
 ω να του αι ω ω ω νος ^Δ
 Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με
 ρα τα αυ τη ^Δ α να μαρ τη τους φυ λα χθη η
 ναι η μας ^Δ
 Ευ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ε ε ο
 Θε ος ^{ζ'} των Πα τε ρων η μων ^Δ και αι νε
 τον ^{ζ'} και δε δο ξα σμε νον το ο νο μα α

σου εἰς τους αἱ ωωνας Α μην

Γε νοι το ο Κυ ρι ε το ε λε ος σου
εφ η μας κα θα α περηλπισα μεν ε
πι σε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα
ξον με τα δι καιω μα τα α α σου

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη θης η μιν
εν γε νε α και γε νε α Ε γω ει πα
Κυ ρι ε ε λε η σον με ι α σαι την
ψυχη ην μου ο τι η μαρτο ο ον σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον

δι δαξον με ε του ποι ειν το θε λη μα α
 σου ο τι συ ει ει ο Θε ο ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν
 τω φω τι ισου ο ψο ομε θα φω ω ως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σου τοις γι
 νω σκουσι ι ι σε ε Α γιος ο Θε ο
 ος Α γι ο ος Ι σχυρος Α γι ος Α α
 θα να τος ε λε η σον η μα α α ας

Η γι ος ο Θε ο ος Α γι ο ος
 Ι σχυρος Α γι ος Α α θα να τος ε
 λε η σον η μα α α ας Δίς

Δοξα Πατρι και γιω και Α
 γιω Πνευματι

Και νυν και α ει και εις τους αιωνας των αιωνων α μην
 η μα α α ας α α α α α α α α α α γιος ο ελεη η
 σον α α α α α α α α α α α α α α α γιος ο ελεη η
 α α α α α α α α α α α α α α α γιος ο ελεη η
 ο ελεη ο ο Θεεος ο ο ο ο ο ο ο ο ος
 α α α α α α α α α α α α α α γιος ο ελεη η
 ισχυρος ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος
 γιος α α α θανατος ε

λε ε η η σο ον η η μα α α α α
α α α ας



ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΩΤΗΡΙΑ.

Ὕχος Δι

Χη με ρον Σω τη ρι α τω κο σμω
 γε ε γο νεν α σω μεν τω Α να σταν τι
 εκ τα φου και Αρ χη γω της ζω ης η μων 6 κα
 θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον α το
 νι κος ε δω κεν η μιν 7 και το με γα ε ε
 λε ο ο ος

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ὕχος πᾶ Nῷ

1. Ἡ ρι ε ε λε ε η σον δῳ
2. Ἡ ρι ε ε λε ε ε η σον δῳ^β
3. Ἡ ρι ε ε λε ε ε η σον δῳ^Ν^Ἄ
4. Ἡ ρι ε ε λε ε ε η σον δῳ^Ἄ
5. Ἡ ρι ε ε λε ε ε η σον δῳ^β
6. Ἡ ρι ε ε λε ε ε ε η σον δῳ^Ν^Μ

ΕΤΕΡΑ.

1. Ἡ ρι ε ε λε ε ε η η σον δῳ
2. Ἡ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον δῳ^β
3. Ἡ ρι ε ε λε η η σον δῳ^Ἄ

4. **Δ** **Κ**υ ρι ε ε ε λε η σο ο ον **η**
5. **Δ** **Κ**υ ρι ε ε λε ε η σον **π****η**
6. **Δ** **Κ**υ ρι ε ε λε ε ε η σον **δη****γ**
7. **Δ** **Κ**υ ρι ε ε λε η σον **η**
8. **Δ** **Θ** **Κ**υ ρι ε ε λε η σον **α****Δ**
9. **Δ** **Κ**υ ρι ε ε λε η σον **η**
10. **Δ** **Κ**υ ρι ε ε λε ε η σον **π****η**
11. **Δ** **Κ**υ ρι ε ε λε ε ε η σον **η****γ**
12. **Δ** **Κ**υ ρι ε **δη****γ**
- Κοι**

Ἄντιφωνον α'.

Ὕχος Δι

Ἄλλα μη ην

Σπίχ. α'. γα δον το ε ξο μο λο

γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψαλλειν τω ο
νο μα τι σου γ ψιστε

Ἄταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσον ημας

Σπίχ. β'. Του α ναγ γε λειν τω πρω ι

το ε λε ος σου και την α λη δει αν

σου κα τα νυκτα

Ἄταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας

6

Σπίχ. γ'. ρι τι ευ φρα νας με Κυ ρι ε

εν τοις ποι η μα σι σου και εν τοις ερ

γοις των χει ρωνσου α γαλ λι α σομαι

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας

6

Σπίχ. δ'. ρι τι ευ θυς Κυ ρι ος ο Θε

ος η μων και ουκ ε στιν α δι κι α

εν αυ τω

Δ

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας

6

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ...

Τὸ τελευταῖον. ἔταις πρε σβει αις της Θε ο

το οκου Σωτερ σωσον η μα α ας
 Ἀνπίφωνον β'.

Ἄ μη η ην

Σπίχ. α! ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το ε νε

δυ σα το Κυ ρι ος δυ να μιν και πε

ρι ε ζω σα το

ζω σον η μα ας γι ε Θε ου ο α

να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη

λου ι α

Σπίχ. β! ρ̄ Δ

Και γαρ ε στε ρε ω σε την

χ οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

ται

Δ

Γ ρ̄ Δ

Γω σον η μα ας γι ε Θε ου Δ ο α

να στας εκ νε κρων Δ ψαλ λον τας σοι αλ λη

λου i α

Δ

Σπίχ. γ! ρ̄ Δ

θαυ μα στοι οι με τε ω ρι

σμοι της θα λασ σης Δ θαυ μα στος εν υ ψη

λοις ο Κυ ρι ος

Δ

Γ ρ̄ Δ

Γω σον η μα ας γι ε Θε ου Δ ο α

να στας εκ νε κρων Δ ψαλ λον τας σοι αλ λη

Γ Δ
λού ι α

Δ

Σπίχ. δ! χ M Δ
Τα μαρ τυ ρι α σου ε πι

στω θη σαν σφο δρα Δ τω οι κω σου πρε πει
α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη

τα η με ρων Δ

Γ Δ Γ
Cω σον η μα ας γι ε Θε ου Δ ο α
να στας εκ νε κρων Δ ψαλ λον τας σοι αλ λη

λού ι α

Δ

Δ M
Δ Ιο ξα Πα τρι και γι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι Δ

Δ M Γ Δ B Γ
Και νυν και α ει και εις τους αι αι

▲

ω νας των αι αι ω νων α μην ▲

▲ M ο μο νο γε νης γι ος και Λο γος

▲ B του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων

▲ M και κα τα δε ζα με νος δι α την η με

▲ B τε ραν σω τη ρι i αν σαρ κω θη η ναι

▲ B z' εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει

▲ παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτως ε

▲ M ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε

▲ M o Θε ος θα να α τω ω θανατον πα τη σας

▲ M ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν

δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α

γι ω Πνευματι σωσον η μα α ας Δ

Ἄντιφωνον γ'. Ἡχος α'.

Ἄπειρον πάντα τοῦτον τὸν θεόν
πολυτίκον. Κύριε, καὶ λαζαρίζω μεν τῷ Θεῷ ωτῷ
σωτηρίᾳ σου. Σωτηρίᾳ σου σωτηρίᾳ σου.
Ἄπολυτίκον.

Ἄπειρον πάντα τοῦτον τὸν θεόν
πολυτίκον. Κύριε, καὶ λαζαρίζω μεν τῷ Θεῷ ωτῷ
σωτηρίᾳ σου. Σωτηρίᾳ σου σωτηρίᾳ σου.
Ἄπειρον πάντα τοῦτον τὸν θεόν
πολυτίκον. Κύριε, καὶ λαζαρίζω μεν τῷ Θεῷ ωτῷ
σωτηρίᾳ σου. Σωτηρίᾳ σου σωτηρίᾳ σου.
Ἄπειρον πάντα τοῦτον τὸν θεόν
πολυτίκον. Κύριε, καὶ λαζαρίζω μεν τῷ Θεῷ ωτῷ
σωτηρίᾳ σου. Σωτηρίᾳ σου σωτηρίᾳ σου.
Ἄπειρον πάντα τοῦτον τὸν θεόν
πολυτίκον. Κύριε, καὶ λαζαρίζω μεν τῷ Θεῷ ωτῷ
σωτηρίᾳ σου. Σωτηρίᾳ σου σωτηρίᾳ σου.
Ἄπειρον πάντα τοῦτον τὸν θεόν
πολυτίκον. Κύριε, καὶ λαζαρίζω μεν τῷ Θεῷ ωτῷ
σωτηρίᾳ σου. Σωτηρίᾳ σου σωτηρίᾳ σου.

ο νο ματιΚυ ρι ι ου

π
q

Σπίχος β! Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξιμολογήσει καὶ ἐν φαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. (Ηδ' 2)

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν ...

Σπίχος γ! Ὁτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. (Ηδ' 3)

Την κοι νην Α να στα σιν προ του σου

παθους πι στου με νος Δεκ νε κρων η γει ρας

τον Λαζαρον Χρι στε ε ο Θε ος π ο θεν και η

μεις ως οι παι αι δες Διτα της νι κης συμβολα

φερον τες π σοι τω νι κη τη η του θα να του

βοωωμεν Δι ω σαν να εν τοις υ ψιστοις Δι

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος Δεν ο νο μα

τι Κυ ρι ι ου ου ου

π
q

Είσοδικόν.

Ἄχος Δι

Ἄχος ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ
 σπε ε σω ω μεν Χρι στω ω ω ω ω Κω
 σον η μα ας γι ε Θε ου ο α να στα α α
 ας ε εκ νε κρω ω ω ων ψαλ λον τας
 σοι αλ λη λου ου ι α

Δ

Ἀπολυτίκιον

ἔτη π
 Την κοι νην Α να στα σιν προ του σου
 παθίους πι στου με νος Δεκ νε κρων η γει ρας
 τον Λαζαρον Χριστε ε ο Θε ος π ο θεν και η
 μεις ως οι παι αι δες Διτα της νι κης συμβολα
 φερον τες π σοι τω νι κη τη η του θα να του
 βοωμεν Δι ω σαν να εν τοις υ ψιστοις Δ
 ευ λο γη μενος ο ερ χο μενος Δεν ο νο μα
 τικυ ρι ι ου π

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ὕχος Δι χ

πα αν των χα ρα Χριστος η α λη
 η θει α το φως η ζω η του κοσμου η Α
 να στασις τοις εν γη πεφα νε ε ρω ται
 τη αυ του α γαθοτη τι και γε γο νε τυ
 πος της Α να στασεως τοις πασι πα ρε χων
 θειαν α φε σι ι ιν

Ἄνπι πῦ Τρισαγίου.

Ὕψησ $\frac{L}{q}$ Πα[♀]

π^{P} Ο σοι εἰς Χριστὸν εὐβαπτίσθη τε ἦχρι
 στὸν εὐδύσασθε Αλληλούου εἰ α $\Delta\acute{\iota}\varsigma$ π^q
 ο ο σοιοι εἰς Χριστὸν εὐβαπτίσθη
 τε ἦχριστοον εὐδύσασθε Αλληλούου
 Ἀλληλούου εἰ α π^q
 Ἰηζα Πατρὶ καὶ Γῇ ω καὶ Αγῇ ω
 Πνευμα τι $\Delta\acute{\iota}\varsigma$
 Ἠκαίνυν καὶ αἱ καὶ εἰς τοὺς αἱ ω νας
 τωναι ω νων αἱ μην $\Delta\acute{\iota}\varsigma$

Ἄχριστοον εὐδύσασθε Αλληλούου N

π
 Ι Ι α
 π^π
 ρ^π Δυ υ να α μις π
 π^π Ο σοι εις Χρι στο ον ε ε βα πτι ι
 ι σθηη τε ε ε Δ^Δ Χρι στο ο ο ον ε
 ε νε ε ε δυ υ σα α α σθε ε Αλ λη λου
 ου ου ου ου Ι Ι Ι Ι α
 π^π
 π^π

Ἄπόστολος. Σαββάτου τοῦ Λαζάρου.

Προκείμενον. Ἡχος γ'. Ψαλμὸς κυτ' (26).

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου· τίνα φοβηθήσομαι;

Στίχ. **Κ**ύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου· ἀπὸ τίνος δειλιάσω;

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ΙΒ' 28 -29, ΙΓ', 1-8)

Ἄδελφοί, βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες ἔχωμεν χάριν, δι' ᾧς λατρεύωμεν εὐαρέστως τῷ θεῷ μετὰ εὐλαβείας καὶ δέους· καὶ γὰρ ὁ θεὸς ἡμῶν πῦρ καταναλίσκον. Ἡ φιλαδελφία μενέτω. Τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε, διὰ ταύτης γὰρ ἔλαθόν τινες ξενίσαντες ἀγγέλους. Μιμηθήσκεσθε τῶν δεσμίων ὡς συνδεδεμένοι, τῶν κακουχουμένων ὡς καὶ αὐτοὶ ὅντες ἐν σώματι. Τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσιν καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος, πόρνους γὰρ καὶ μοιχοὺς κρινεῖ ὁ θεός. Ἀφιλάργυρος ὁ τρόπος ἀρκούμενοι τοῖς παροῦσιν· αὐτὸς γὰρ εἴρηκεν, Οὐ μή σε ἀνῶ οὐδ' οὐ μή σε ἐγκαταλίπω· ὥστε θαρροῦντας ἡμᾶς λέγειν, Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ οὐ

φοβηθήσομαι· τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος;
Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἵτινες
ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὃν
ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς
μιμεῖσθε τὴν πίστιν. Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ
σήμερον ὁ αὐτός, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀλληλούϊα. (γ') **Ὕχος πλ. α'. Ψαλμὸς Ηβ'.**

Στίχ. **Ο** Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν
ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Στίχ. **Κ**αὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην,
ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. (IA' 1-45)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦν τις ἀσθενῶν Λάζαρος ἀπὸ Βηθανία, ἐκ τῆς κώμης Μαρίας καὶ Μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. Ἡν δὲ Μαρία ἡ ἀλείψασα τὸν Κύριον μύρῳ καὶ ἐκμάξασα τοὺς πόδας αὐτοῦ ταῖς θριξὶν αὐτῆς, ἦς δὲ ἀδελφὸς Λάζαρος ἥσθενει. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· αὕτη ἡ ἀσθένεια οὐκ ἔστι πρὸς θάνατον, ἀλλ’ ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ δι’ αὐτῆς. Ἡγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν Μάρθαν καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ τὸν Λάζαρον. Ὡς οὖν ἤκουσεν ὅτι ἀσθενεῖ, τότε μὲν ἔμεινεν ἐν ᾧ ἦν τόπῳ δύο ἡμέρας· ἔπειτα μετὰ τοῦτο λέγει τοῖς μαθηταῖς· ἄγωμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν πάλιν. Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί· ὁραββί, νῦν ἐζήτουν σε λιθάσαι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· οὐχὶ δώδεκά εἰσιν ὕραι τῆς ἡμέρας; ἐάν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, οὐ προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου βλέπει· ἐὰν δέ τις περιπατεῖ ἐν τῇ νυκτί, προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ. Ταῦτα εἶπε, καὶ μετὰ τοῦτο λέγει αὐτοῖς· Λάζαρος δὲ φίλος ἡμῶν

κεκοίμηται· ἀλλὰ πορεύομαι ἵνα ἐξυπνίσω αὐτόν. Εἶπον οὖν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ Κύριε, εἰ κεκοίμηται, σωθήσεται. Εἰρήκει δὲ ὁ Ἰησοῦς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ἔκεινοι δὲ ἔδοξαν ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ὄπνου λέγει. Τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς παρρησίᾳ· Λάζαρος ἀπέθανε, καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς, ἵνα πιστεύσητε, ὅτι οὐκ ἡμην ἔκει· ἀλλ' ἄγωμεν πρὸς αὐτόν. Εἶπεν οὖν Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος τοῖς συμμαθηταῖς· ἄγωμεν καὶ ἡμεῖς ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ. Ἐλθὼν οὖν ὁ Ἰησοῦς εῆρεν αὐτὸν τέσσαρας ἡμέρας ἥδη ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ· ἦν δὲ ἡ Βηθανία ἐγγὺς τῶν Ιεροσολύμων ὡς ἀπὸ σταδίων δεκαπέντε, καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐληλύθεισαν πρὸς τὰς περὶ Μάρθαν καὶ Μαρίαν ἵνα παραμυθήσωνται αὐτὰς περὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν. Ἡ οὖν Μάρθα ὡς ἤκουσεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔρχεται, ὑπήντησεν αὐτῷ· Μαρία δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἐκαθέζετο. Εἶπεν οὖν ἡ Μάρθα πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, εἰ ἦς ὕδε, ὁ ἀδελφός μου οὐκ ἀν ἐτεθνήκει. Ἀλλὰ καὶ νῦν οἶδα ὅτι ὅσα ἀν αἰτήσῃ τὸν Θεόν, δώσει σοι ὁ Θεός. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου. Λέγει αὐτῷ Μάρθα· οἶδα ὅτι

ἀναστήσεται ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ
ἡμέρᾳ. Εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· ἔγώ εἰμι ἡ
ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή. Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καὶν
ἀποθάνῃ, ζήσεται καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων
εἰς ἐμὲ οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα. Πιστεύεις
τοῦτο; λέγει αὐτῷ· ναί, Κύριε, ἔγὼ πεπίστευκα
ὅτι σὺ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ εἰς τὸν
κόσμον ἐρχόμενος. Καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἀπῆλθε
καὶ ἐφώνησε Μαρίαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς λάθρᾳ
εἰποῦσα· ὁ διδάσκαλος πάρεστι καὶ φωνεῖ σε.
Ἐκείνη ὡς ἥκουσεν, ἔγείρεται ταχὺ καὶ ἔρχεται
πρὸς αὐτόν. Οὕπω δὲ ἐληλύθει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν
κώμην, ἀλλ’ ἦν ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ὑπήντησεν
αὐτῷ ἡ Μάρθα. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι οἱ ὄντες μετ’
αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ παραμυθούμενοι αὐτήν,
ἰδόντες τὴν Μαρίαν ὅτι ταχέως ἀνέστη καὶ
ἔξηλθεν, ἥκολούθησαν αὐτῇ, λέγοντες ὅτι ὑπάγει
εἰς τὸ μνημεῖον ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ. Ἡ οὖν Μαρία
ὡς ἦλθεν ὅπου ἦν ὁ Ἰησοῦς, ἰδοῦσα αὐτὸν
ἔπεσεν αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας λέγουσα αὐτῷ·
Κύριε, εἰ ἦς ὥδε, οὐκ ἀν ἀπέθανέ μου ὁ
ἀδελφός. Ἰησοῦς οὖν ὡς εἶδεν αὐτήν κλαίουσαν
καὶ τοὺς συνελθόντας αὐτῇ Ἰουδαίους
κλαίοντας, ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύματι καὶ

έταραξεν ἔαυτόν, καὶ εἶπε· ποῦ τεθείκατε αὐτόν; λέγουσιν αὐτῷ· Κύριε, ἔρχου καὶ ἵδε. ἐδάκρυσεν δὲ Ἰησοῦς· "Ἐλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· ἵδε πῶς ἐφίλει αὐτόν· τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον· οὐκ ἡδύνατο οὗτος, δὸς ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ, ποιῆσαι ἵνα καὶ οὗτος μὴ ἀποθάνῃ; Ἰησοῦς οὖν, πάλιν ἐμβριμώμενος ἐν ἔαυτῷ, ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον· ἦν δὲ σπήλαιον, καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ. Λέγει δὲ Ἰησοῦς· ἄρατε τὸν λίθον. λέγει αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ τοῦ τεθνηκότος Μάρθα· Κύριε, ἥδη ὅζει· τεταρταῖος γάρ ἐστι. Λέγει αὐτῇ δὲ Ἰησοῦς· οὐ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς, ὁψεις τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ; ἥραν οὖν τὸν λίθον οὗ ἦν δὲ τεθνηκὼς κείμενος. δὲ δὲ Ἰησοῦς ἥρε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνω καὶ εἶπε· πάτερ, εὐχαριστῶ σοι ὅτι ἤκουσάς μου. Ἐγὼ δὲ ἥδειν ὅτι πάντοτέ μου ἀκούεις· ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸν περιεστῶτα εἶπον, ἵνα πιστεύσωσιν ὅτι σύ με ἀπέστειλας. Καὶ ταῦτα εἰπὼν φωνῇ μεγάλῃ ἐκραύγασε· Λάζαρε, δεῦρο ἔξω. Καὶ ἐξῆλθεν δὲ τεθνηκὼς δεδεμένος τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις, καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ σουδαρίῳ περιεδέδετο. λέγει αὐτοῖς δὲ Ἰησοῦς· λύσατε αὐτὸν καὶ ἀφετε ὑπάγειν. Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν

Ιουδαίων, οι ἐλθόντες πρὸς τὴν Μαρίαν καὶ θεασάμενοι ἃ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Εἰς τὸ, Ἐξαρέπως.
 Ὁ Εἱρμὸς τῆς Φ' ὁμής τοῦ α' Κανόνος.
 Ἡχος πλ.δ'.

ΔN Τγην α αγνηνΔ ε ε εν δο ο ο ο ξω
 ως τι μη η σω με εν Δλα α α οι οι οι Θε
 ο το ο ο ο κονΔτην το θει ει ον πυ υ
 υ υρ εν γα στρι ι ι Δα φλε ε κτως συ υλ
 λα α βου ου ου ου σανΔ υ N υ υ υ υ υ
 μνοις Δα α σι γη η τοις με γα λυ υ νο ο
 με ε ε εν M Δγ

Κοινωνικόν.
Ἅγιος Λαζαρός Πάτερ

πάτερ καὶ εἰπέ Θεέ στοός οὐ οὐ οὐ οὐ
 οὐ οὐ οὐ οὐ οὐ οὐ οὐ εἰ εἰ εκ
 στοός οὐ οὐ οὐ οὐ οὐ οὐ οὐ οὐ οὐ εκ
 στοός οὐ οὐ μαία τού οὐ οὐ οὐ οὐ οὐ
 οὐ οὐ οὐ οὐ οὐ οὐ οὐ νη πι ι ι ι ι
 ι ι ι ων πάτερ καὶ θη λαζού οὐ οὐ οὐ
 οὐ οκαὶ θη λαζού οὐ ον τωωωωωω
 ωωων πάτερ τηρτι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 κα α τηρτι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 αι
 αι αι αι αι αι αι αι νο ον π κα τηρ τι ι σω
 ω ω ω αι
 αι αι αι αι αι νο ον ρ Αλ λη λου ου ι ι α α α
 α α π α α α α π

Ἄντι τοῦ «Εἴδομεν πὸ φῶς...»

Ἀπολυτίκιον

Χ^π
 Πην κοι νην Α να στα σιν προ του σου
 παθους πι στου με νος Δεκ νε κρων η γει ρας
 τον Λαζαρον Χριστε ε ο Θε ος Π ο θεν και η
 μεις ως οι παι αι δες Διτα της νι κης συμβολα
 φερον τες Π σοι τω νι κη τη η του θα να του
 βοωω μεν Δι ω σαν να εν τοις υ ψιστοις Δι
 ευ λο γη μενος ο ερ χο μενος Δεν ο νο μα
 τι Κυ ρι ι ου ου ου Π

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί.

Ἄχος Δι

μην α μην α μην εις α φε σιν
 α μαρ τι ων και εις ζω ην την αι
 ω ω νι ον

Πληρω θη τω το στο μα η μων
 αι νε σε ως σου Κυρι ε ο πως υ μη
 σω μεν την δο ο ξαν σου ο τι η ξι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου

Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α



Εἶη τὸ ὄνομα.

Ἄχθος Δι

Ἄμην εἰ η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος

6

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τὸν Εὐλογούντα.

Δ

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Δ

Η Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἐγίνε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ιεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.